

§ 17.

Naar der fra de Arvinger (Børgere, Fuldmægtige), som have været tilstede ved den i forrige Paragraf omhandlede Forretning, erholdes Erklæring om, at de ville overtage Gjældsansvaret, eller de i alt Fald ikke afgive en modsat Erklæring, men der er fraværende Arvinger, fra hvilke ingen Erklæring høves, har Skifteretten uden Dphold at indkalde samtlige Arvinger og Legatarer til en Skiftesamling.

De Arvinger og Legatarer, hvis Bopæl eller Dpholdssted inden Riget er Skifteretten bekendt, skulle have særskilt Underretning, der kan gives ved anbefalet Brev; dersom ikke alle Arvingerne eller Legatarerne kendes, eller nogen af dem ikke har bekendt Bopæl eller Dpholdssted inden Riget, foregaar Indvarslingen for deres Bedkommende ved en offentlig Indkaldelse, der indrykkes to Gange i de for Skiftet bekendtgjørelser i Almindelighed bestemte Aviser.

Skifteretten bestemmer Varstet efter et Skøn over, hvad der i hvert enkelt Tilfælde er nødvendigt; dog bør det i Reglen ikke være kortere end 1 og ikke længere end 6 Uger.

§ 18.

I den i foregaaende Paragraf omhandlede Skiftesamling skal Skifteretten give Arvingerne og Legatarerne Underretning om Boets Formuestilstand, saa vidt Oplysning herom høves, hvorefter Arvingerne opfordres til at erklære, om de ville overtage Ansvaret for den Afdødes Gjæld eller ikke.

Naar der ikke, enten ved den i § 16 omhandlede Sammenkomst med Arvingerne eller ved den i Overensstemmelse med § 17 berammede Skiftesamling, fra alle Arvingerne faas Erklæring om at ville vedjaa Gjæld, og naar der heller ikke forlanges Konkursbehandling i Henhold til Konkurslovens § 145, behandles Boet i Overensstemmelse med Reglerne i det følgende Kapitel med den Virkning, at ethvert Gjældsansvar udover, hvad Boets Midler ere i Stand til at dække, undgaas.

Kapitel 3.

Om Behandlingen af Dødsbo, naar Arvingerne ikke pantage sig Ansvaret for Gjælden, og ei heller nogen Kreditor forlanger Boets Behandling efter Konkursloven ifølge dennes § 145.

Første Underafdeling.

Om Behandlingsmaaden i Almindelighed.

§ 19.

Naar Arv og Gjæld ikke vedgaas, ere Kreditorerne stemmeberettigede i Boets Auliggender saa længe, indtil de ere fyldestgjorte, eller det tydeligt viser sig, at de ville blive det. Fra dette Tidspunkt af blive derimod Arvingerne at anse som dem, der have Raadighed over Boet. Reises der Tvivl om, hvorvidt Noget, der som Fordringshaver møder i en Skiftesamling, forinden Fordringerne ere prøvede, bør erkendes som saadan, har Skifteretten ved at benytte de Oplysninger, som paa Forhaand kunne høves, at afgjøre, hvorvidt den Dødende kan stedes til Stemme. Denne Afgjørelse er uden Indflydelse paa den senere Prøvelse af hans Fordring.